

В одному дуже великому місті, у дуже високому будинку — такі будинки ще називають хмаросягами — на 20 поверсі жив сірий котик Мурко. Котяче життя здавалося йому нудним і передбачуваним. Сьогодні, як і щодня, прокинувшись зранку, Мурко почимчикував на кухню. Гучним нявкотом випросив у господарки повну мисочку корму. Поснідавши, стрибнув на підвіконня й довго там сидів, притулившись носом до скла, дивився на подвір'я. Хоча Муркове помешкання було так високо, що нічого цікавого майже й не побачиш.

— Ну от, усе як завжди! Геть нічого не відбувається! Навіть голуби — й ті не долітають до мене!

Що воно за життя... — ображено нявкнув котик і стрибнув на підлогу.

Понад усе Муркові хотілося вийти зі своєї квартири у великий світ, адже це дуже мало — просто дивитися на нього з вікна.

Так, за все своє котяче життя він жодного разу не виходив на вулицю!

День, коли його маленьким кошеним привезли до нового помешкання, не рахується. Тоді Мурко був надто малим і переляканим, та й більшу частину шляху його везли на авто.

Котик уже давно планував утекти. Кілька разів намагався непомітно вислизнути з квартири. Одного дня навіть заскочив до ліфта, але його швидко помітили, підхопили на руки й повернули господарям. На знак протесту Мурко нічого не їв аж до самого вечора, а вже наступного ранку заходився обмірковувати новий план втечі.

Сьогодні він знову з надією глянув на вхідні двері, але вони були зачинені. Взуття господарів стояло на поличці, а вони самі сиділи

у великій кімнаті перед телевізором. Мурко зітхнув:

— Знову весь день висітимуть удома! Через них я проґавлю все найцікавіше в житті!

Котик поплентався до кімнати. Так і є: господар розвалився у кріслі, господарка напівлежить на канапі. Вдають, що дивляться телевізор, а насправді — міцно сплять!

Мурко спробував їх розбудити, голосно нявкнувши, та господарі навіть не поворухнулися.

Ображений котик зібрався вже повернутися до свого підвіконня на кухні, але в телевізорі хтось сказав:

— ...вірогідно, ця космічна подорож стане найбільшою пригодою року...

— Пригодою? — голосно нявкнув Мурко. — Хто тут говорить про пригоди? Це якраз те, що мені потрібно!

Котик витріщився на екран телевізора — там показували якогось чоловіка. Муркові здалося, що цей незнайомець добре знається на пригодах. Кіт завмер і прислухався.

до кінця червня

П'ЯТИЦЯ
ПОЛІТИКА
КВІТК

зізнався
що й
інформація

ПЕРЕВІРАТИ
РАБОТУ
КОМІ

Куратори
об'єкту
в місті

м. Львів
15.05.

**ПОГОДУВАТИ
МУРКА!**

до 11:05
завантажити
Г-У ЄМІСІ?

Мурка
- мурка

10:00-11:00
15-17
10:00

Куратори
- мурка
- мурка

на вулиці
а в парку

Зупинитися
до 05
зранку

Куратори
- мурка
- мурка

Мінімум
- мурка
- мурка

Куратори

01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

— Ілон Маск, завдяки якому і став можливим запуск у космос ракети Falcon Heavy, — продовжував говорити телевізор, — планує менш ніж за 10 років доправити на планету Марс першу людину.

— Людину? — обурився Мурко. — Чому знову людину?! Коти теж мріють про космічні пригоди! Досить нас дискримінувати! Зараз же напишу листа цьому Ілону Маску. І стану першим котом-добровольцем, якого доправлять на Марс! До речі, а що таке Марс?

Переповнений мріями, він чкурнув у кабінет господаря. Там на великому захаращеному папері письмовому столі стояв ноутбук. Його екран був чорним, але на клавіатурі блимала червоним якась кнопочка. Котик стрибнув на стіл і наступив на неї лапкою. Ноутбук враз ожив і засвітився.

Котик кілька разів натиснув на клавіші, а тоді задріботів по них усіма чотирма лапами. Він давно спостерігав, як господар працює в кабінеті, тож досконало вивчив абетку й навіть умів друкувати сліпим чотирилапим методом. Створивши

власну електронну пошту, Мурко почав писати листа.

«Шановний Ілоне Маску! — почав він. — Щойно я мав честь познайомитися з Вами. На жаль, поки що лише віртуально, через екран телевізора, але впевнений — наше особисте знайомство таке ж невідворотне, як і мій політ у космос. Маю до Вас пропозицію, від якої Ви не зможете відмовитися. Несправедливо, що всі космічні пригоди дістаються людям, а коти, не менш розумні й талановиті, змушені сидіти вдома і лише спостерігати за всім по телевізору. Я впевнений, що краще за kota з надскладним завданням польоту на Марс не впорається ніхто, тож пропоную свою кандидатуру. Я — доброволець! Я добре вгодований і тренований молодий котик, тож легко витримаю всі труднощі та небезпеки, які можуть трапитися на моєму космічному шляху. Запевняю Вас, вельмишановний Ілоне Маску, що кращої кандидатури Вам не знайти! З нетерпінням чекаю відповіді на мою пропозицію. Починаю підготовку до космічної експедиції».

Дописавши, котик замислився. Залишалося поставити підпис, але йому здалося, що підписуватись лише ім'ям якось несолідно для такої важливої справи.

— Точно, мені потрібне прізвище! — осяяла його геніальна думка. — Але як назватися, щоб було ефектно, вражаюче і водночас переконливо? Мурко Мурченко? Ні, занадто просто. Мурко Муркет? Ні, схоже на «паркет». О, придумав, придумав! Моє нове прізвище точно вразить Ілона Маска, і я таки полечу на Марс!

Мурко знову швидко задріботів лапками по клавішах, і на екрані ноутбука літери склалися у слова: «З повагою — Мурко Мняуск».

Задоволений своєю винахідливістю, котик натиснув клавішу відправки.

— А тепер подивимося, куди ж я зібрався мандрувати, — нявкнув він і набрав на клавіатурі слово «Марс».

«Марс — червона планета, четверта за віддаленістю від Сонця, яка ще з часів Галілео Галілея є об'єктом пильної уваги багатьох учених

